

História evanjelického a.v. cirkevného zboru v Hlohovci

Do Hlohovca sa reformácia cirkvi dostala zavčasu, najmä vďaka podpory majiteľov panstva. Po roku 1525 získal hlohovecké panstvo Alex Thurzo, ktorý svojou rozhladenosťou a skúsenosťami pochopil význam Lutherovho učenia a aj svoje dve dcéry, Annu a Alžbetu nechal vyučovať v evanjelickej viere.

Z posledného manželstva Alžbety a Júliusa grófa zo Salm-Neuburgu sa narodila dcéra Anna Mária Ludmila. Podľa závetu Alexa Thurzu sa majetok dedil aj po praslici a po jeho smrti majiteľkami panstva sa stali dcéry, resp. vnučky, v skutočnosti správcami panstva boli ich manželia, ktorí však mali svoje vlastné panstvá na Morave, v Rakúsku a v dnešnom Maďarsku. Smrťou Anny Márie Ludmily v roku 1596 odumrela vetva Alexa Thurzu a majetky zdedil gróf Stanislav III. Thurzo (1576 -1625) pochádzajúci z bojnickej vetvy rodu Thurzovcov, ktorá vlastnila hlohovecké, šintavské a bojnické panstvá. Podobne ako palatín Juraj (V.) Thurzo (1567 – 1616) z oravsko-bytčianskej thurzovskej vetvy zvolal v roku 1610 synodu evanjelickej cirkvi do Žiliny, tak Stanislav Thurzo, ktorý sa tiež stal palatínom Uhorska, zvolal v roku 1622 synodu do Šintavy, na ktorej bolo vytvorené zriadenia evanjelickej maďarskej cirkvi na území bývalej Matúšovskej superintendencie..

Skonom Stanislava Thurzu skončila podpora evanjelickej cirkvi na hlohovecko – šintavskom panstve. Jeho dvaja synovia Adam a Michal prestúpili do katolíckej cirkvi a na svojom panstve odoberali evanjelické kostoly. Ich vláda netrvala dlho iba do roku 1636, keď smrťou Michala odumrel po meči celý Thurzovský rod.

Hlohovecký evanjelický cirkevný zbor patrí k najstarším zborom na Slovensku. Je známe, že v roku 1539 si evanjelici v Banskej Bystrici povolali kňaza Jozefa z Hlohovca. O dva roky prechádza z Hlohovca do Banskej Bystrice aj Martin Hanko. V tomto období mal Hlohovec nemeckého a slovenského farára. Nič bližšie nie je známe o farárovi Františkovi, ktorého v roku 1543 spomína v testamente Alex Thurzo. V roku 1562 pôsobí tu aj maďarský kňaz Ján Sibolthy, ktorý sem prichádza so skupinou maďarských rodín, ktoré utkali pred Turkami. V roku 1565 sobášil Alžbetu Thurzovú a Júliusa zo Salmu Peter Bornemisza (Abstemius), ktorý bol hradným evanjelickým luterským kazateľom v Hlohovci a v Šintave. V rokoch 1576 - 1585 bol superintendentom Matúšovskej superintendencie, ktorú zriadili maďarskí evanjelici a.v. na južnom Slovensku.

P. Bornemisza bol literárne činný a bol aj tlačiarom spolu s Gálom Huszárom - vlastnili tlačiareň v Komjaticiach, kde Bornemisza vydal viacero svojich prác, napr. 5-zväzkové vydanie kázni. Krátko nato si Huszár a Bornemisza tlačiarenské zariadenie rozdelili a vytvorili dve samostatné dielne. Jedna ostala v Komjaticiach, druhú preniesol Bornemisza do Šintavy. K piatemu dielu svojich kázni Bornemisza priložil aj prácu nazvanú „Diabolské pokušenia“, ktorá pohoršila nielen katolícky klérus, ale aj patrónov a preto Bornemisza musel narychlo opustiť Šintavu v decembri 1578. Utiahol sa na Plavecký hrad pod ochranu Štefana Balašu, kde ho sprevádzal tlačiar Valentín Manckovič. Manckovič bol pôvodom Poliak a používal aj latinizované meno Valentinus Farinola. Keď Bornemisza v roku 1584 zomrel,

Manckovič odkúpil tlačiareň, ktorá krátko fungovala v Rohožníku a v tom istom roku sa presťahovala do Hlohovca.

V Hlohovci Manckovič vydal šesť titulov:

- *Lelki Hartz...* (*Boj duše...*) od Demetera Siboltiho (kňaz a superintendent po Bornemiszovi v Hlohovci)
- *Halando embernek kisirtetiröl...* (*Pokúšenia smrteľníka...*) Lenárda Vidasa
- *Confessio Fidei et Doctrinae...* (*Vyznanie viery a náuky...*) od Pavla Kyrmezera (luterský teológ a spisovateľ, narodený v Banskej Štiavnici, +1589)
- *Az Kereztyeni Tudománnac Fő Ágairol...* (*Knižka o hlavných smeroch kresťanskej vedy...*) od Hieronyma Rauschera, (nemecký luterský teológ, +1569)
- *Katechismus latinsko-slovenský* Jána Pruna Hlohoveckého – originál sa nezachoval
- *Libellus Exercitorum Poeseos Scholasticorum...* (*Knižka cvičení učiteľov poézie...*), Valeriána Madera (učiteľ, kazateľ a básnik, pôsobil v Trenčíne 1580 – 1582).

Manckovič tlačil knihy v maďarskom, latinskom a česko – slovenskom jazyku a na rozdiel od iných tlačiarní, používal latinku a nie švabach.

V období spravovania majetku Júliusom zo Salmu vzniklo v Hlohovci nižšie evanjelické gymnázium, ktoré nadväzovalo na evanjelickú školu, ktorú založil ešte Alex Thurzo. V tejto škole sa popri náboženstve vyučovali počty, písanie, čítanie, hudba a spev.

Palatín Juraj a Stanislav Thurzo chceli v roku 1616 zriadiť „*Gymnasium evang. Conf. Regni istius Hungariae de novo erigi*“. Chceli rozšíriť už jestvujúcu školu, ktorá mala byť spojitom medzi zbormi slovenským a maďarským. Gymnázium takto rozšírené malo pestovať hlavne teológiu. Pre tento cieľ kúpili v Hlohovci i dom a z listu Lániho v roku 1615 sa dozvedáme, že na gymnáziu mali účinkovať dvaja profesori teológie a 3 – 4 magistri.

Keďže študentom gymnázia boli podávané aj teologické vedy a aj filozofia, mohli ísť ďalej študovať na zahraničné, najmä na nemecké univerzity. Z gymnázia vyšli viacerí evanjelickí farári, ako Michal Oleatoris, farár v Pastuchove, Ján Čutka, farár vo Vašardiciach, Ondrej Prokša a Ján Rafaides, farári v Horných Zeleniciach, Ján Záhorecký, farár v Rišňovciach, Ondrej Kehyer, kaplán v Hlohovci, Ján Hodikius, farár v Diviakoch a neskôr superintendent v Bytči, Ján Sinapius farár v Skalici a i.

Medzi absolventmi hlohoveckého gymnázia zaujíma významné miesto Ján Pruno Hlohovecký (*Joannes Pruno Galgociensis*) narodený r. 1560 v Hlohovci. Po vychodení domácej školy pokračoval na žilinskom gymnáziu ktorého rektorom bol Michal Kolacináš (*Colacinas*), ktorý si Pruno obľúbil a ich životné cesty sa prepletali. V roku 1576 Ján Pruno spolu so žilinskými spolužiakmi odišli do Jihlavy, ktorej latinská škola bola zriadená v duchu ortodoxného luteranizmu. Pruno s priateľmi sa po roku vrátili, ale už 25. júna 1577 sa s Turským vybrali do Nemecka, na univerzitu v Jene, ale 25. apríla 1578 sú vo Wittenbergu. Ján Pruno pokračoval v štúdiu vďaka finančnej pomoci Ondreja Balašu (*Balassa*), po dvoch rokoch odišiel Pruno do Lipska, v roku 1581 sa vrátil domov a stal sa rektorom hlohoveckej evanjelickej školy. Doma dlho nepobudol, odišiel nazad do Wittenbergu, kde ostal do roku 1583, vrátil sa a pokračoval vo funkcii rektora v Hlohovci. Po smrti svojho učiteľa Michala Kolacináša, (+25. mája 1583 v Trenčíne), vyvolili Jána Pruna za rektora trenčianskeho gym-

názia. Životná púť Jána Pruna skončila nečakane 23. apríla 1586.

Ján Pruno bol básnik, prekladateľ a vydavateľ, pre Hlohovec je významné, že preložil Lutherov katechizmus, vydal pod názvom *Katechizmus latinsko-slovenský*, ako je vyššie spomenuté, a vytlačil ho Manckovič v Hlohovci. Žiaľ z Prunovho diela sa zachovalo málo.

Za desaťročia sa na gymnáziu vystriedali mnohí profesori. Paulíny ich uvádza 29, napríklad tu pôsobili Stanislav Neyk v roku 1570; Ondrej Šindler v roku 1575; Šimon Bajmocenec 1578 – 1582; Jur Seratoris r. 1585 – 1587; Krištof Mazurkius 1587 –; Alexander Socovinus 1596 – 1601; Pavel Malus-Jablonský 1607 – 1609.

Všetci mali univerzitné vzdelanie, väčšina z nich aj titul magistra teológie, niektorí aj titul doktora teológie, viaceré evanjelické zbory ich povolávali za svojich duchovných správcov a dvaja z nich boli vyvolení aj za superintendentov.

V čase rozkvetu zboru sa v Hlohovci konali služby Božie v jazyku slovenskom, nemeckom a maďarskom. Slováci mali jedného farára a kaplána; nemeckí a maďarskí mali farára. Farár slovenských evanjelikov dostával stále salarium i polovicu sedecimy. S druhou polovicou sa delili nemecký a maďarský farár. Kaplánovi pripadali dôchodky z filií Šulekovo a Červeník.

Farári slovenskí v časocho rozkvetu zboru

Roku 1580 prišiel za farára do Hlohovca Michal Senensis starší, rodák zo Štiavnice. Predtým bol kaplánom v Novej Bani a mal tak príležitosť zúčastniť sa synody Siedmich bankských miest („Synodus heptapolitana“).

V roku 1582 prišiel Ján Fabricius Oravský, ktorý bol dobrým kazateľom a rečníkom. V Hlohovci aj zomrel 6. marca 1586.

Od roku 1588 pôsobil ako farár a senior fraštského seniorátu Ján Fabricius Turčiansky. On už mal pohnutejší život ako predchádzajúci farári. Krištof Thurzo ho vyhnal z fary v roku 1604, keď odobral evanjelický kostol v Hlohovci. Naspäť sa Fabricius vrátil po 4 rokoch, po uzavretí Viedenského mieru v roku 1608. Ako senior hlohoveckého seniorátu bol vyslaný na synodu v Žiline v roku 1610, kde otváral zasadnutie synody. Dostal sa aj do kandidácie na miesto superintendenta stolíc Prešporok, Nitra a Tekov. Keď bol zvolený Izák Abrahamides, synoda poverila Jána Fabricia vykonať inštaláciu zvolených superintendentov Eliáša Lányho a Samuela Melíka. Keďže Izák Abrahamides nebol prítomný, inštaloval ho neskôršie. Ján Fabricius potom ešte 11 rokov zastával funkciu farára a seniora v Hlohovci. Zomrel v apríli 1621.

Ďalší hlohoveckí farári:

Mikuláš Fidicinus Bojnický, 1622-3

Ondrej Dióši, 1623-6.

Matej Crudy 1632 – 1647

Daniel Láni, 1647 – 1657, syn superintendenta Eliáša Lániho.

Izák Regius (1657 – 1659)

Izák Láni, 1659 – 1665 farárom vo Verešvári,

Ján Sinapius 1655 – 1688

Seniorát hlohovecký (frašacký)

Tento seniorát pozostával z 24 matkozborov s 33 dcérocirkvami: Bučany (fília Trakovice), Drahovce (fília Madunice), Hlohovec (fílie Šulekovo a Červeník), Hrádok (Nová Ves, Kočovce, Hôrka), Križovany, Merašice (Dolné Merašice, Kapince), Modrová (Stará a Nová Lehota, Lúka, Ducové, Moravany), Dvorníky (Bojničky, Šalgovce), Horné Otrokovce, Orešany, Svätý Peter (Koplotovce, Jalšové), Piešťany (Teplíce), Ratnovce, Rišňovce (Pastuchov, Kľačany), Považská Streda, Šúrovce (Várov Šúr, Valtov Šúr), Špačince, Nitrianska Blatnica, Trnava, Horné Trhovište (Dolné Trhovište, Dolné Otrokovce, Galanová, Tepličky), Zavar (Lovčice), Horné Zelenice (Dolné Zelenice, Siladice), Lukáčovce. Ako sídlo seniorov bol Hlohovec svedkom seniorálnych konventov.

V roku 1622 bola v Hlohovci synoda Nitrianskej superintendencie, kde bol za superintendenta zvolený Mikuláš Fidicinis. Boli prítomní superintendenti Ján Hodík a Melchior Roháč, palatín Stanislav Thurzo a viacerí veľmoži, seniori a dekanı.

5. júla 1623 bolo tu zhromaždenie seniorátov: Hlohoveckého, Prievidzského, Oslanského, Topoľčianskeho, Braneckého a Čachtického. Seniorálne konventy sa konali v Hlohovci aj v rokoch 1628, 1631, 1656, atď.

Vizitácie zboru

Ev.a.v. cirkevný zbor v Hlohovci vizitovali: Superintendent Izák Abrahamides v roku 1611, Daniel Dubravius 1648 a Martin Tarnócy 1657. Menovaní vizitovali súčasne aj všetky zbory „seniorátu frašackého“.

Z vizitačných zápisníc sa dozvedáme, že evanjelická cirkev nemecká v Hlohovci bola najmä pre grófsku rodinu. Mala názov „*Ecclesia Galgoczensis Germanica*“ a patrila do seniorátu bratislavského. Mala dva zvony v opustenom kláštore, strieborný a pozlátený kalich a patenu k Večeri Pánovej. Nemecký pastor dostával od grófa Stanislava Thurzu ročne 25 zl. a ďalších 35 zl. od zboru.

Slovenská evanjelická cirkev v Hlohovci patrila do superintendencie Nitrianskej. Vizitátor o nej zaznamenal medziiným že má tri zvony, dôchodok kostola pochádza z dvoch vinogradov (na Ruženej hore a na Nechtaku. Farár mal dôchodok 160 zl. ročne a z rolí a ďalšie údaje.

Zánik zboru

Najhoršie časy pre evanjelikov hlohoveckých prišli za vlády cisára Leopolda I. (1657 – 1705), vtedy zemepánom Hlohovca už bol Adam Forgách, ktorý v roku 1662 odobral evanjelikom v Hlohovci kostol, vyhnal farára Jána Sinapia a rektora Mikuláša Nicolaida. Za desaťročného prenasledovania (1671 – 1681) zaniklo evanjelické gymnázium v Hlohovci, a aj cirkevný zbor.

Za čias vlády Leopolda I. sa rozšírilo kurucké povstanie Imricha Thökölyho v roku 1678, po ňom povstanie Františka Rákocziho II. Jeho vojská 1. marca 1703 obsadili Hloho-

vec. V roku 1704 sám Rákoczi riadil dobýjanie Leopoldova, býval v hlohoveckom hrade, z ktorého mal dobrý výhľad na svoje bojujúce vojská. Aj Šimon Forgách, vtedajší pán Hlohovca sa pridala k nemu. Počas rákocziiovských bojov zase bola vzkriesená evanjelická cirkev v Hlohovci a v sečanskom dohovore v roku 1705 bol jej prisúdený špitálsky kostol. Táto situácia netrvala dlho a kostol bol odobratý. Ďalšie prenasledovanie evanjelikov v Hlohovci nastalo po roku 1720, keď hlohovecké panstvo odkúpil gróf Juraj Erdödy.

Historik Arpád Felcán to charakterizoval: „*Katolícka rodina Erdödyovcov nestrpela na svojich panstvách inovercov a v tejto dobe pokatolíčil Hlohovec a obce, kde boli statky Erdödyovské.*“

Napriek nepriazni zemepána v Hlohovci ostalo niekoľko evanjelických, spomína sa rodina Blaškovičova, Langova, Nieplova. Niektoré boli zemianskeho pôvodu a tak gróf si nemohol dovoliť na nich robiť nátlak. Táto hŕstka evanjelikov pridala sa po vydaní Tolerančného patentu v roku 1781 ako filia k matkocirkvi v Horných Zeleniciach.

Horné Zelenice 1781 - 1949

Po vydaní Tolerančného patentu v roku 1781 cirkev v Horných Zeleniciach sa nemohla zriadiť ako samostatný zbor, pretože nemala dosť evanjelických obyvateľov a až o 10 rokov, keď sa k nim pripojili evanjelici v Hlohovci, Siladiciach, Dolných Zeleniciach, Bučanoch a Svätoplukove, celý zbor počítal 240 evanjelických duší. Hlohovec sa stal až do roku 1949 filiou matkozboru v Horných Zeleniciach.

18. decembra 1791 sa konali prvé služby Božie v stodole Jána Bojnáka. V jeho dome býval aj farár Samuel Michalovič, kým si zeleničania nepostavili faru. V nasledujúcom roku, 18. marca 1792, vyplatiac kráľovskú a panskú daň na celý rok dopredu – prichystali sa evanjelici k stavbe chrámu, školy a fary. Chrám posvätili v tom istom roku v XVIII. Nedeľu po Sv. Trojici. Faru a školu postavili v roku 1794. Rozvodnený Váh ich však 26. augusta 1813 zrútil a tak si ich o rok (1814) znovu postavili.

Vizitácie zboru zelenického

Biskup Daniel Crudy 5. júla 1803 našiel v celom zbore 456 duší. – Michal Kováč Martiny navštívil zbor 18. októbra 1823, počet duší vzrástol na 604, – František Samuel Stromský 16. mája 1836 zistil počet duší 670. – Ludvik Geduly vizitoval Horné Zelenice 17. mája 1876, kedy počet duší bol 746.

Za farára Ondreja Lanštjaka v roku 1900 matkocirkev mala 441 duší a celý zbor aj s filiami 876.

Pred prvou svetovou vojnou bol cirkevným dozorcóm Gustav Libertiny, kráľovský radca a škôldozorca v Hlohovci, po ňom Peter Bodo, tiež z Hlohovca, tajomník grófa Erdödyho. 22. októbra 1922 za dozorcóm zvolili hornozeleničania Milana Blaškoviča, obchodníka v Hlohovci a za poddozorcóm Žigmunda Dezsö, hostinského v Hlohovci. Aj ďalší dozorca, Dr. Milan Škarka, zverolekár, bol z Hlohovca, potom sa presťahoval do Piešťan.

Hornozelenickí (a tým aj hlohoveckí farári) po vydaní tolerančného patentu:

Samuel Michalovič (od 15.12.1791 - 1798), študoval v Jene v Nemecku, bol povolaný a inštalovaný 18. decembra 1791 IV. Tu pôsobil 7 rokov, keď prešiel do Podlužian.

Jonatan Lauček, (1798 – 1806). Študoval na univerzitách v Halle, Wittenbergu a Jene. Za farára do Zeleníc prišiel z Uhrovca v roku 1798.

Ján Blanár, (1806 – 1828) povolaný do Zeleníc, keď dokončil štúdiá vo Wittenbergu. 29. septembra 1815 na seniorálnom konvente v Senici bol vyvolený za dekana zavážskych škôl.

Matej Svatý, (1828 – 1840). Bol aj dekanom škôl.

Karol Adamiš (1840 – 1851) Bohosloveckú fakultu vyštudoval vo Viedni. Bol odporcom J. M. Hurbana. V revolučnom roku 1848 odprevádzal na šibenicu Šuleka aj Holubyho.

Ondrej Lanštljak (1851 – 1908), teológiu študoval na univerzite v Halle.

Július Adamiš, (1908 – 1911) doktor teológie, zo Zeleníc prešiel za farára do Bratislavy.

Pavel Moťovský, (1911 – 1949). Evanjelici v Hlohovci spomínali na neho, ako v čase i nečase chodil vyučovať náboženstvo do Hlohovca.

Rektori a kantori v Horných Zeleniciach

Pavel Adamiš, rodák zo Senice, 1791 – 1793

Juraj Šimegh, 1793 - 1795

Ondrej Mišovič, 1795 – 1807

Pavel Vajay, 1807 – 1835. Bol milovníkom latinskej reči a chýrnym veršovníkom. Vo veršoch opísal aj katastrofálnu povodeň, keď rozvodnený Váh zrútil v Zeleniciach faru a školu (26. 87. 1813). .

Ján Caltík, 1835 – 1840

Štefan Mandelík, 1840 – 1841. Pôsobil iba jeden rok, pretože išiel študovať teológiu a po jej skončení sa stal farárom v Nových Sadoch (1848).

Štefan Predmerský, 1841 – 1848

Alexander Nehyba, 1849 – 1896

Ján Detrich. 1897 – 1912

Ondrej Kvasz, 1912 – 1914

Eduard Žoltický, rodom zo Zvolena, činovník Slovenskej evanjelickej jednoty bol kantorom v rokoch 1921 – 1955.

Po revolúcii 1848 – 1849 prišla doba absolutizmu (1850 – 1867), obdobie natláčania nemčiny do škôl a nového administratívneho zriadenia.

V zápase medzi Maďarmi a Slovákmi a v boji o patent, ktorý pripravil Karol Kuzmány a vydal cisár František Jozef I. 1. septembra 1859 sa spočiatku aj Horné Zelenice aj Nové Sady prihlásili k patentu. Na seniorálnom konvente na Myjave 27. marca 1860 vtedajší Nitriansky seniorát sa zriadil podľa cisárskeho patentu (Iba Nové Mesto a Vrbovce sa vyslovili proti). Seniorom sa stal Ján Trokan, ale už 12. júna 1860 na ďalšom konvente na Myjave, tzv. autonomisti, ktorí boli proti patentu odišli z riadneho konventu. Tým sa seniorát roztrhol na

„patentálny“ a „autonomistický“, v ktorom už boli aj Horné Zelenice aj Nové Sady. Podľa toho ich vernosť k patentu trvala iba 3 mesiace.

Tieto patentálne boje rozdelili evanjelikov v Nitrianskom senioráte na dva nepriateľské tábory. Utíchli po rakúsko – uhorskom vyrovnaní (1867), keď bol patent vyzdvihnutý, ale maďarčina sa postupne stávala úradnou rečou v uhorskej časti monarchie.

Cisár František Jozef I. z príležitosti vojenských manévrov sa zdržiaval 9. – 11. septembra 1891 v Hlohovci. Cisára ubytovali v zámku, kde prijímal deputácie, tu ho navštívil aj evanjelický biskup Preddunajského dištriktu Fridrich Baltík, ktorému cisár odpovedal, že si želá, aby evanjelici neboli vedení „...v zatratenom smere...“ (panslavistickom).

Fília Hlohovec

Postupom času sa usadzovalo viac evanjelických rodín v Hlohovci, napr. rodina Libertíny, Noppová, Srencová, Matulovská, Rehtorisová a i. a tak vznikli predpoklady pre vzrastajúci filiálny zbor. Kollárov schematizmus z roku 1838 uvádza 40 duší; v roku 1855 už 61 evanjelikov v Hlohovci. Počet narastal veľmi pomaly, ale slúžilo im ku cti, že hoci mali iba skromný cintorín – predsa k všeobecným potrebám matkocirkvi prispievali podľa synodálneho zákona. Keďže nemali vlastnú školu, deti chodili do katolíckej, alebo židovskej školy a dospelí sa začali schádzať k službám Božím do štátnej meštianskej školy spočiatku iba 2 – 3 krát do roka.

Iniciátormi stavby kostola v Hlohovci boli kurátor Adam Blaškovič, Pavel Srenc st., Peter Bodo, Gustav Libertíny. Podľa konventuálnej zápisnice z 15. februára 1915, v roku 1914 mali základinu kostola v sume 620,- K. Základinu opatroval G. Libertíny. Medzitým vypukla krvavá I. svetová vojna.

Po prevrate na jar 1919 nastúpil v Hlohovci ako školský inšpektor evanjelik Miloš Búľovský, na Referáte školstva a národnej osvety v Bratislave vymohol prepustenie jednej miestnosti v budove Štátnej ľudovej školy k službám Božím pre evanjelikov, ktoré tu potom bývali každú tretiu nedeľu v mesiaci a v II. výročité slávnosti. Kazateľov vysielal biskupský úrad v Modre, v II. výročité slávnosti dochádzal Pavel Moťovský z Horných Zeleníc. Na harmóniu spev sprevádzal Miloš Búľovský a od roku 1924 štátny učiteľ Karol Duda. Bohoslužobné zariadenie – oltár a kazateľnica boli dávnejšie nadobudnuté a po prevrate obnovené.

30. novembra 1924 na zborovom konvente v uvedenej školskej miestnosti boli opäť spomenuté otázky stavby kostola. Dozorca matkocirkvi Milan Blaškovič kúpil z Erdödyovského majetku 300 siah pozemku v Nádražnej ulici a vyhlásil, že pozemok daruje na stavbu kostola a skutočne pozemok bol prevedený u Okresného súdu v Hlohovci na meno „*Hlohovecká ev. cirkev augsburgského vyznania*“. K vykonaniu predbežných prác bol hneď zvolený výbor.

Misijné centrum

Od tých čias stáva sa Hlohovec stredom pozornosti na seniorálnych a dištriktuálnych konventoch ako misijné centrum. 15. februára 1922 bola tu misijná slávnosť, kázal lubinský farár Gustáv Zoch na základe Rim. 12, 6-16 a prednášal L. Záthurecký z Nových Sadov „O duchovnom vinohradníctve“.

Na dištriktuálnom konvente v Bratislave 15. júla 1926 referovali aj o misijných centrách, pričom zdôraznili, že k doterajším centrám - Nitra, Šahy, Nové Zámky, Levice, Žilina - pribudli Hlohovec, Piešťany, Topoľčany a Komárno. O novom misijnom centre povedali nasledovné: „Pod vodcovstvom školského inšpektora Buľovského zriad'ovali sa služby Božie. Najprv mesačne dvakrát, ktoré odbavoval teológ Ján Čierny, potom mesačne raz, ktoré odbavoval misijný farár.“

Na seniorálnom konvente 18. júna 1931 senior Július Bodnár referoval o evanjelickom cirkevnom filiálnom zbore v Hlohovci: „*Dňa 1. novembra minulého roku (1930) navštívil som Hlohovec, kde som aj kázal a otázku stavby chrámu dopredu pohol. Stavbné miesto majú, aj štrku je hodne navozeného, ale všetko zaspalo. Školský inšpektor M. Buľovský povedal – Už som stratil nádej, ale zas ožila vo mne.*“

Domácimi obeťami, suplikáciami, milodarmi bol stav základiny kostola v roku 1931 42 108,- Kčs. Na konvente v Hlohovci 1. novembra 1931 Ján Slížik kurátor zo Sasinkova oznámil, že aj oni majú na nádejný kostol v svojej obci už 47 000 Kčs a že aj oni si chcú kostol postaviť. – V tom čase, ale Sasinkovo bolo filiou Nových Sadov, ale niektorí hlohovskí konventuáli videli ohrozenie stavby svojho kostola. Nepovzbudila ani správa biskupského úradu v Modre, že aj v prípade vystavania kostola v Hlohovci zbor nemôže byť osamostatnený, ale ako dcérocirkev bude i naďalej prináležať k matkocirkvi hornozelenickej.

Teraz sa chopili iniciatívy ženy, Margita Blaškovičová a Paula Noppová, ktoré na seniorskom úrade vo Vrbovom zisťovali, či by sa aspoň modlitebnica nemohla postaviť, keď na kostol peňažných prostriedkov je málo. Urobili novú zbierku v okrese Hlohovec a získali 6 280,- Kčs.

14. decembra 1932 koná sa v Hlohovci zborový konvent, na ktorom bolo dôležité uznesenie ohľadom stavby kostola; uvažovali začať so stavbou Božieho stánku na jar 1933. Boli prednesené tri návrhy: i) kúpiť budovu starého kina „Urania“ a urobiť adaptáciu, ii) stavať modlitebnicu bez veže za 60 000,- Kčs, iii) alebo kostol s vežou.

Z podnetu Ivana Chorváta, úradníka Roľníckej vzájomnej pokladnice bola v nasledujúcich mesiacoch uskutočnená tzv. „letáčiková akcia“ (do 19 500 kusov letáčikov), ktorá vyriesla 26 669,65 Kčs.

Na konvente 29.januára 1933 staviteľ Ing. L. Terstyánszky predložil plán kostola s vežou na boku, po vzore bratislavského kostola na Legionárskej ulici, ale tento návrh sa nestretol so všeobecným porozumením. Na konvente 17. apríla bolo zrušené uznesenie o stavbe veže na boku a odhlasovaná bolo umiestnenie veže nad vchodom do kostola.

Stavba bola zadaná hlohoveckej firme Ing. Terstyánszky a Sándor 19. mája 1933 za 124 000,- Kčs, ale v dôsledku zmeny v pláne cena stúpila na 128 000,- Kčs.

11. júna 1933 sa konala posviacka základného kameňa evanjelického kostola v Hlohovci, ktorú vykonali senior Július Bodnár, farár – dekan Ladislav Záthurecký a farár Pavel Moťovský. Popri veľkom počte evanjelikov zúčastnili sa posviacky aj inoveriaci, z nich za izraelskú náboženskú obec rabín Mojžiš Schwarz, Dr. Izidor Rosenfeld; za Okresný úrad J. Bravený, okresný náčelník a G. Szabó, okresný hlavný účtovník.

Po slávnosti posvätenia základného kameňa dielo očividne rástlo, aj počasie prišlo a tak bolo treba pomýšľať na zvony a harmónium. Cirkevný dozorca Milan Blaškovič so sestrou a bratom Júliusom daroval na zvony 5 000.- Kčs, za čo bol zakúpený menší zvon. Druhý, väčší, hradil cirkevný zbor. Oba zvony dodala trnavská firma Bratia Fischer a 26. októbra 1933 ich posvätil farár Pavel Moťovský.

Kazateľnicu do hotového kostola darovala evanjelická mládež v Pastuchove, na bočné svetlá v chráme prispela evanjelická mládež v Sasinkove, vyúčtovanie stavby kostola viedol Ivan Chrenko. Zo zoznamu darov na chrám od 1. januára do 27. októbra vidieť, že popri evanjelikoch z Hlohovca, Sasinkova, Pastuchova, Galanovej, Kľačian a i. prispeli aj banky v Hlohovci, Okresný výbor, obecné zastupiteľstvo a niektorí inoveriaci z Hlohovca.

29. októbra 1933 sa konala posviacka nového kostola. Posviacku chrámu vykonal biskup Dr. Samuel Štefan Osuský. Kázal z textu Mat. 11, 25 – 30. Do Pamätnej knihy biskup napísal: *„Posvätili sme chrám Boží ev.a.v. v Hlohovci s pomocou Božou v jubilejnom roku 1900 smrti a vzkriesenia Pánovho, založenia cirkvi kresťanskej, v jubilejnom roku 1100 prvého kresťanského chrámu Pribinovho v lone nášho slovenského národa, v jubilejnom roku 450 narodenia reformátora Dr. Martina Luthera, v objatí slávností 15. výročia národnej a štátnej samostatnosti. Boh ochraňuj dielo, požehnávaj veriacich!“*

Evanjelický cirkevný dom a organ

Prezbyterium na svojom zasadnutí 19. apríla 1935 odhlasovalo postavenie cirkevného domu. Myšlienka výstavby cirkevného domu vznikla z praktickej potreby využiť stavebný pozemok za kostolom a z nádeje, že v budúcnosti sa dcérocirkev stane matkocirkvou a pre svojho farára bude potrebovať farskú kanceláriu a byt. Touto prácou poverení Pavla Noppová, Margita Blaškovičová, Pavel Korbel a Ivan Chrenko. Dňa 15. januára 1937 bol evanjelický cirkevný dom v Hlohovci konventom pod predsedníctvom Pavla Moťovského, farára a Milana Blaškoviča, cirkevného dozorca prevzatý do cirkevnej správy.

Filiálny cirkevný zbor v Hlohovci po nadobudnutí si chrámu a fary, dostáva v roku 1941 kaplána Jána Trebulu, ako administrátora, ktorý pod dozorom p. Pavla Moťovského, organizoval zbor.

V roku 1941 sa zbor rozhodol o zadovážení organu do chrámu. Pri porovnaní vyžiadanych dispozií na organ a ich cien od firmy Rieger a firmy Guna rozhodlo sa prezbyterium pre kúpu organa podľa dispozií ktorú vypracoval Martin Ježo z Banskej Bystrice, u slovenskej firmy Július Guna a syn v Prešove.

V marci 1943 bol už organ v chráme Božom a 4. apríla 1943 bola posviacka, ktorú vykonal biskup Dr. S.Š. Osuský.

18. februára 1944 odchádza administrátor Ján Trebula za zborového kaplána do Modry a na jeho miesto prichádza kaplán Pavol Radoš. Nový administrátor v júli 1944 bol povolaný k vojsku, v novembri bol v zajateckom tábore v Nemecku a do Hlohovca sa vrátil až v apríli 1945.

V novembri 1944 boli zatknutí gestapom za asistencie miestnych gardistov dozorca zboru Alfréd Pálka a učiteľ Martin Ševca. Po väznení v Nitre boli odvedení do koncentračného tábora v Dachau, kde obaja vo februári 1945 zahynuli.

Oprava poškodenej veže

Prechodom frontu prišli ďalšie útrapy. Pri prechodu frontu, 1. apríla 1945 bola veža kostola zasiahnutá delostrelectvom. Vrch veže bol dostrieľaný a bola potrebná generálna oprava. Veža dostala celkom inú formu, lebo oprava pôvodného stavu by stála viac ako bolo finančných prostriedkov, preto cirkevníci volili opravu veže na formu plochej strechy.

Matkocirkev v Hlohovci do roku 1989

Na konvente 7. 3. 1948 bola vyslovená požiadavka cirkevníkov v Hlohovci osamostatniť sa. Riaditeľ školy v Pastuchove Ondrej Bahurinský navrhol, aby konvent požiadal Biskupský úrad o utvorenie matkocirkvi v Hlohovci, do ktorej by sa pričlenili filie Sasinkovo a Pastuchov. Kantorskú službu pri organe v Hlohovci vykonávala Ivona Brennerová, na pohreby dochádzal riaditeľ školy a kantor v Horných Zeleniciach Eduard Žoltický. Evanjelický cirkevný dom v Hlohovci bol v tých časoch v prenájme firmy „Zbor“.

Rozhodnutím Generálneho biskupského úradu v Liptovskom Mikuláši bol za administrátora do Hlohovca vymenovaný Ján Hano, ktorý síce v novembri 1948 začal v Hlohovci pôsobiť, ale do fary, ktorú mala v prenájmu firma „Zbor“, sa mohol nast'ahovať až 7. 4. 1949..

Na zborových konventoch 20. 2. 1949 a 6. 3. 1949 za prítomnosti veriacich zo Sasinkova a Pastuchova sa viedli rokovania, aby sa ev.a.v. cirkevný filiálny zbor v Hlohovci osamostatnil. Konvent Nitrianskeho seniorátu v Piešťanoch v roku 1949 súhlasil, aby sa cirkevný zbor v Hlohovci stal matkocirkvou s filiami Sasinkovo a Pastuchov, diasporami Kľačany, Rišňovce, Galanová, Dolné Trhovište a Koplotovce. V nasledujúcom roku požiadali aj Tekoldany o pripojenie k novoutvorenému matkozboru v Hlohovci a potom, v roku 1956 aj Pusté Sady, Zemianske Sady a Dvorníky.

Na konvente 18. mája 1950 za prítomnosti seniora Nitrianskeho seniorátu Petra Boora z Holíča a 259 členov zboru bol za farára jednohlasne zvolený doterajší administrátor zboru Ján Hano. Vtedy bol zostavený, podpísaný a seniorálnou vrchnosťou schválený a potvrdený vokátor. Inštalácia farára sa konala 29. 10. 1950, inštaloval senior Peter Boor z Holíča a kázal farár Pavel Radoš z Lubiny.

Vo februári a marci 1954 bola urobená resystemizácia a systemizácia kňazských a kaplánskych staníc. To bola dôležitá udalosť aj pre evanjelický cirkevný zbor v Hlohovci, lebo až vtedy zbor dostáva definitívnu kňazskú stanicu. Vtedy aj bývalý veľký seniorát Nit-

riansky, ktorého hranice siahali od Nitry až po Skalicu bol rozdrobený v rámci nových seniorátov – Považského, Myjavského, „malého“ Nitrianskeho. Hlohovec po novom zadelení sa dostal do Nitrianskeho seniorátu. Zborové predstavenstvo a prezbytérium v Hlohovci pracovalo v zložení: Ján Hano - farár, Alexander Páleník – dozorca, Pavel Surkoš kurátor, Daniel Hájek kurátor, kostolník Jozef Pavlovič, prezbyteri: P. Mertel, K. Minarčík, Adela Chorvátová, P. Korbel (pokladník) V. Laurency, E. Kraitz, J. Pavlovič, J. Konrád, M.Srniec.

15. júna 1955 konal sa v chráme Božom seniorálny konvent Nitrianskeho seniorátu, V Hlohovci sa konal po 300 rokoch, lebo posledný seniorálny konvent sa tu konal v roku 1656.

Dňom 30.4.1964 na nátlak Štátnej správy bol zrušený tzv. „malý“ Nitriansky seniorát, a hlohovecký cirkevný zbor bol zadelený do Bratislavského seniorátu, kde bol seniorom Dr. Karol Gábriš, farár v Pezinku.

24. júna 1972 sa konal v kostole v Hlohovci seniorálny konvent Bratislavského seniorátu.

V roku 1978 bol vydaný slovenský preklad Biblie. Na službách Božích vo všetkých troch kostoloch s príhovorom slova Božieho kazateľa slávnostne položili Bibliu na oltár.

V roku 1980 si pripomenuli 450. výročie predloženia Augsburského vyznania. Niekoľko prednášok o tejto udalosti bolo v Hlohovci i filiách. Obsah 28 článkov vyznania mohli by sme zhrnúť takto: *„Boh, milostivý Otec náš, zmiloval sa nad padlým dieťaťom – človekom a v Kristu Ježiši mu podal svoju milosť – ospravedlnenie i svoj veľký dar: cirkev s jej prostriedkami, slovom a sviatosťami“*.

V auguste roku 1980 zo zboru Horné Zelenice prišiel prípis do zväzku hlohoveckého zboru prijali evanjelikov bývajúcich v Šulekove a Leopoldove. Konvent rozhodol kladne a od 1. 1. 1981 evanjelici v Šulekove a Leopoldove patria do cirkevného zboru v Hlohovci.

Z príležitosti 500. výročia narodenia Dr. Martina Luthera (*1483) podnikli cirkevníci pod vedením svojho duchovného pastiera autobusový zájazd do Wittenbergu v Nemecku.

V roku 1984 bola v chráme v Hlohovci namontovaná sklenená stena pod chórom, a tak sme získali miestnosť pre zasadnutia prezbytéria, biblické hodiny a i..

Od polovice mája 1986 sa začala opravovať chrám i veža v Hlohovci, práce sme dokončili 20. júna, zúčastnili sa brigádnicami z Hlohovca, Sasinkova, Pastuchova, Galanovej, Šulekova, Leopoldova.

23.marca 1989 zomrel zborový farár Dr. Ján Hano. 29. marca 1989 sa konal pohreb, na ktorom sa so zosnulým rozlúčili domáci cirkevníci, spolu s cirkevníkmi zo širokého okolia. Pohrebnú počesnosť zahájili senior Jozef Dianiška, Jaroslav Mlynár a Dr. Ivan Tóth. Zvesťou Božieho slova poslúžil biskup Rudolf Košťál a príhovormi sa lúčil senior Dr. Karol Gábriš, susedný farár Ján Kalús, za spoluordinovaných Milan Bízik, za cirkevný zbor kantor Pavel Surkoš. Po rozlúčke v Hlohovci bola rakva s ostatkami prevezená do Piešťan, kde ThDr. Jána Hanu v nádeji vzkriesenia uložili do hrobu.

Cirkevný zbor v rokoch 1989 – 2015

V nasledujúcich mesiacoch hlohovecký cirkevný zbor administroval hornozelenický farár Ján Kalús a 1.10.1989 bol do funkcie námestného kňaza rozhodnutím generálneho biskupa Dr. Jána Michalku vymenovaný Igor Chovan. Za riadneho farára bol zvolený 5.1.1992 a inštalovaný bol 26.4.1992 seniorom Bratislavského seniorátu Jánom Podlesným.

2.3.1990 sa v Hlohovci uskutočnil Svetový deň modlitieb, v rámci ktorého sa konali v ev. kostole v Hlohovci prvé ekumenické bohoslužby evanjelikov a katolíkov v tomto meste. Aj v ďalších rokoch sa aktivita farára Igora Chovana a jeho manželky, kapláanky Dany Chovanovej zameriavala na ekumenické aktivity s rímskokatolíckou cirkvou a každoročne sa konali bohoslužby striedavo v evanjelickom a katolíckom kostole. Týchto akcií sa zúčastňovala aj rehoľa františkánov.

11.2.1993 bol z podnetu farára I. Chovana založený spevácky súbor – kvinteto v zložení: soprán: Adela Chorvátová, Dana Chovanová, Eva Biščová; alt: Anna Bosáková, tenor – barytón: Igor Chovan. Druhým akcentom pôsobenia farára Igora Chovana bola hudba. Sám aktívne hral na zobcovú flautu, organizoval kultúrne podujatia v kostole, po kázniach nechávala zaznieť hudbu z CD prehrávača.

29.10.1993 pri 60. výročí posvätenia ev. chrámu bola v priestoroch Vlastivedného múzea v Hlohovci otvorená výstava „Z dejín ev. cirkvi a.v. v Hlohovci a okolí“, ktorú spoločne pripravili Vlastivedné múzeum a cirkevný zbor. Významnou mierou sa o uskutočnenie výstavy pričínili i ev. zbor v Horných Zeleniciach, najmä farár Ján Kalús. Vzácne knihy zo 16. storočia vytlačené v hlohoveckej Manckovičovej kníhtlačiarňi boli na výstavu zapožičané z Matice slovenskej v Martine a Univerzitetnej knižnice v Bratislave.

Na základe rozhodnutia Synody evanjelickej cirkvi z roku 1993 rok 1994 sa stal v ECAV na Slovensku rokom volieb na všetkých stupňoch cirkevnej správy. Farár Igor Chovan bol znovu zvolený zborovom konvente 6.3.1994. za prítomnosti seniora Bratislavského seniorátu Mgr. Jána Podlesného.

Od 1.2.1996 bola v Hlohovci zriadená aj riadna kaplánska stanica na ktorú bola ustanovená kapláanka Dana Chovanová, ktorá dovtedy pôsobila na základe mimoriadneho dekrétu.

V roku 1996 sa dokončila oprava kostola a fary, ktorá začala v roku 1992. Náklady boli hradené sponzorsky zahraničnými cirkvami. Peniaze získavala kapláanka Dana Chovanová, nie prostredníctvom hospodárskeho výboru Generálnej cirkvi, ale využívajúc osobné kontakty získané v časoch jej pôsobenia ako osobnej sekretárky pre zahraničné styky generálneho biskupa Dr. Jána Michalku.

Posviacka obnoveného kostola sa konala 27.10.1996. Posviacku vykonal senior Miroslav Jäger, za prítomnosti zástupcov sponzorov z Nemecka a Švédska.

16.11.1997 sa zišlo celozborové prezbyterstvo, v prítomnosti biskupa Západného dištriktu Ivana Osuského, seniora Bratislavského seniorátu Miroslava Jägera a seniorálneho dozorcú Dr. Ľudovíta Kuruca.

V roku 1997 pokračovali výmenné pobyty s družobným zborom Lipsko-Marienbrunn. 9. – 12.5.1997 navštívilo 11 členov nášho zboru, svoje partnerské rodiny v Lipsku. 28. - 30. novembra 1997 sme my privítali v našom zbere 15 člennú skupinu z Lipska.

V roku 1999 v rámci programu „Duchovná obnova cirkvi“ sa v celej cirkvi konali biblické hodiny pre dospelých členov zboru, kde sa preberali témy vypracované farármi a predstaviteľmi cirkvi. Okrem toho všetci prezbyteri dostali „Pokyny pre prezbyterov“, mali možnosť si materiály preštudovať počas biblických hodín sa k nim vyjadriť. Cieľom snaženia generálnej cirkvi o duchovnú obnovu bola duchovná príprava veriacich pri vstupe do nového milénia.

Rok 1999 bol pre Juhosláviu rokom vojny a americké vojská túto krajinu bombardovali, rozhodla sa Evanjelická diakonia našej cirkvi osloviť cirkevné zbory o prijatie detí z oblasti Vojvodiny, kde pôsobila Slovenská evanjelická cirkev v Juhoslávii. V lete 1999 prijal náš zbor do svojich rodín v dvoch turnusoch 18 detí z vojnou postihutej oblasti.

27. novembra 1999 sa konalo v Hlohovci seniorálne stretnutie mládeže s témou „Mladý kresťan na prahu nového tisícročia. Toto stretnutie moderoval farár Michal Zajden z Trnavy.

Od 19. novembra 2000 sa začala konať v Hlohovci počas služieb Božích pravidelne detská besiedka, ktorú pripravoval a viedol Andrej Kuruc, študent Ev. lýcea v Bratislave.

5. júla 2001, v predvečer pamiatky Majstra Jána Husa usporiadal cirkevný zbor zájazd na vnútornomisijnú slávnosť, ktorá sa konala na hrade Branč (CZ Sobotište), tieto zájazdy sa opakovali aj v nasledujúcich rokoch.

26.10.2003, pri príležitosti 70. výročia posvätenia chrámu v Hlohovci bol posvätený nový organ. Organ posvätil generálny biskup Dr. Július Filo. Vedenie zboru sa rozhodlo pôvodný organ z roku 1943, výrobok slovenskej organárskej firmy Július Guna v Prešove odstrániť a nahradiť ho vyradeným nástrojom z roku 1893, ktorý nášmu cirkevnému zboru ponúkol zbor Zjednotenej reformovanej cirkvi z Plymouth, na južnom pobreží Anglicka. Nástroj bolo treba upraviť, zrenovovať a na tieto účely prispeli sponzori zo Švédska a Anglicka. Na odovzdaní organu do užívania sa okrem uvedených sponzorov zúčastnili aj niektorí slovenskí politici a zástupcovia národných združení. Pri tejto príležitosti bola vydaná publikácia „Z dejín Evanjelického cirkevného zboru v Hlohovci a jeho kostola.“

Od roku 2002 začal pôsobiť ako organista v Hlohovci pán Roy Williamson, člen Anglikánskej cirkvi v Anglicku, ktorý v nasledujúce roky poriadal spolu s Ing. Dušanom Synakom, kantorom v Horných Zeleniciach organové koncerty striedavo v oboch zboroch.

31. 3. 2004 za prítomnosti seniora Miroslava Jägera sa konalo zasadnutie kandidačného prezbyterstva ktoré trojpäťtinovou väčšinou zvolilo Igora Chovana kandidáta na miesto zborového farára, ktorému sa skončilo 10-ročné volebné obdobie. Od 1.5. 2004 bol I. Chovan menovaný za námestného farára zboru, keďže biskup Západného dištriktu Ivan Osuský predbežne neudelil súhlas k ďalšiemu pôsobeniu I. Chovana v Hlohovci. Napokon sa voľba uskutočnila až 11.12. 2005 a I. Chovan bol zvolený za riadneho farára I. Chovan. Súčasne bola zvolená Viera Levárska na miesto odstupujúceho cirkevného dozorca Pavla Surkoša.

29. júla 2005 sa uskutočnil v Hlohovci koncert pri príležitosti 320. výročia narodenia a 255. výročia úmrtia J. S. Bacha. Koncert sa niesol pod názvom „*Kto len na Boha sa spolieha.*“ Akcia sa konala v rámci celoslovenského podujatia pod záštitou Únie miest Slovenskej republiky a mala za cieľ v deň výročia Bachovej smrti rozozvučať 255 organov v kostoloch Slovenska.

V roku 2008 pod vedením Dr. Andrei Moravčíkovej bola obnovená práca besiedky, ktorú navštevovalo 5 – 6 detí vo veku 2 – 8 rokov. Boli to požehnané a tvorivé stretnutia – vždy venovali výtvarnej činnosti, učili sa básničky a pripravili program na Štedrý večer.

24. októbra 2008 zomrel bývalý dlhoročný zaslúžilý dozorca a kantor Pavel Surkoš vo veku 85. rokov, Jeho pohreb sa konal v kostole v Hlohovci a na miestnom cintoríne.

Brat Ing. Miroslav Osuský bol iniciátorom založenia spoločenstva „*Agapé*“ - spoločenstva viery, lásky a nádeje, ktoré vzniklo 28. novembra 2009 a schádzalo sa raz za dva týždne, v piatok o 18,00. Jeho cieľom sú spoločné modlitby ale aj vzájomná praktická pomoc.

10.1.2011 sa v Hlohovci v kongresovej sále hotela Jeleň konala pastorálna konferencia farárov Bratislavského seniorátu.

Od 1. septembra 2015 slova Božieho kazateľa Igor Chovan a jeho manželka, Dana Chovanová odišli do dôchodku. Po ich odchode zbor administroval Rastislav Hargaš, farár v Trnave. Služby Božie odbavovali okrem brata Hargaša najmä študenti teológie z Evanjelickej bohosloveckej fakulty z Bratislavy.

3.4.2016 sa konal celozborový konvent, na ktorom za zborového farára bol zvolený Mgr. Ľuboš Vontorčík, ktorí v hlohovskom cirkevnom zbore začali pracovať dňom 1. mája 2016. Súčasne s ním bola do zboru vymenovaná jeho manželka, námestná farárka PhDr. Mgr. Barbora Vontorčíková.

